

NORSK LOVTIDEND

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 10

Utgitt 15 mars

1938

Skriv frå Socialdepartementet.

5 mars.

Etter fullmakt gjeve ved kongeleg resolusjon frå 25 april 1924 stadfester departementet, hermed i samhøve med lov nr. 5 frå 25 juli 1913 med nokre redaksjonelle brigde vedtaket åt Stordal heradstyre, Møre og Romsdal fylke, i møte 24 februar 1938 om ny vedtekt om stengjingstid for utsalsstader. Vedtekta gjeld inntil vidare, å rekna frå og med 4 april 1938. Den eldre vedtekta fell burt frå same dagen.

Vedtekta lyder so:

§ 1.

A. Utsalsstader for varor skal med dei nedannemnde undantak på kvardagar vera stengde frå kl. 19 til kl. 8,30.

På dei siste 14 kvardagar fyre jolaftan kan det haldest ope til kl. 20. Brødvaror kan dog utan umsyn til framanfor nemnde stengjingstider seljast frå eit utsalsstadet avstengt rom som hev eigen inngong.

17 mai skal alle utsalsstader stengjast kl. 12. Jolaftan, nyttårsaftan, påskeaftan og kvitsunaftan skal alle utsalsstader stengjast kl. 17.

B. På sun- og helgedagar skal alle utsalsstader vera heilt stengde.

§ 2. I stengjetida må kunder ikkje sleppast inn. Det er likevel høve til å ekspedere dei som er komne inn fyre denne tid inntil ½ time etter stengjetid.

§ 3. Brot på desse vedtektene vert straffa etter lova. Jfr. straffelova § 339, 2.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

5 mars.

Med hjemmel i kongelig resolusjon av 4 mai 1934, jfr. resolusjon av 23 februar s. å. meddeles herved tillatelse til jakt og fangst av alke og lundefugl til menneskeføde i Røst herred, Nordland fylke, til og med 15 mai 1938.

Skriv frå Landbruksdepartementet.

7 mars.

Med heimel i § 22 i lov om jakt og fangst frå 20 mai 1899 og kongeleg resolusjon frå 25 september 1931 vert

7 mars. med dette gjeve løyve til solenge til å nytta gift til fangst av rovdyr i Kyrkjebø herad, Sogn og Fjordane fylke.

Gift må ikkje leggjast ut fyre 1 november og må tilinkjegerast innan 1 mai kvart år.

10 mars. **Lov om forandring i lov av 22 juni 1928 Nr. 1. om ordning av visse jordspørsmål (jordloven).**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 19 februar 1938 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål skal lyde således:

§ 2. Valg av jordstyre.

Første ledd:

Jordstyret velges av herredstyret. Hvis noe medlem av herredstyret krever det, skal valget foregå som forholdvalg overensstemmende med kommunestyrelovens bestemmelser om valg av formenn. Valget skal være almindelig kunngjort minst 4 uker forut. Kunngjørelsen skal inneholde opfordring til jordbrukslag, skogbrukslag, småbrukerlag og organisasjoner for jordsøkende m. v. om å innsende forslag. Blandt jordstyrets medlemmer velger herredstyret en formann og en varaformann. Medlemmene bør være jordbrukskyndige og en av dem tillike bygningskyndig. Hvis ikke vedkommende departement har bestemt noe annet for det enkelte herred, bør dessuten et av medlemmene være skogbrukskyndig. Medlemmene står i for 3 år.

§ 5. Ankenevnden.

Første ledd:

Ankenevnden består av 5 medlemmer med varamenn. Formannen og varaformannen opnevnes av vedkommende departement for 3 år om gangen efter innstilling av fylkesutvalget efter at forslag er innhentet fra fylkets landbruksselskap og skogselskap. Begge skal ha praktisk, og i almindelighet også teoretisk jordbruksutdannelse. De øvrige medlemmer og varamennene velges av fylkestinget for 3 år om gangen efterat forslag er innhentet fra fylkets landbruksselskap og skogselskap. Medlemmene bør være jordbrukskyndige og minst en av dem bygningskyndig. Hvis ikke vedkommende departement har bestemt noe annet, bør

dessuten et av medlemmene være skogbrukskyndig. I de fyl- 10 mars.
ker som departementet bestemmer velger fylkestinget dess- Nr. 1.
uten to fiskerikyndige medlemmer med varamenn som sam-
men med formannen, varaformannen og et av de øvrige med-
lemmer opnevnt av fylkesmannen for hver sak, behandler
saker etter kap. XI. Valget skjer efter regler som under
§ 2, annet punktum bestemt. § 2, siste ledd, gjelder tilsva-
rende.

§ 7. Godtgjørelse til jordstyre og ankenevnd m. v.

Tredje ledd, nytt annet punktum:

Det samme gjelder godtgjørelsen til skjønnsformannen
etter § 8.

§ 8. Om skjønn.

Skjønn, takster og kjennelser i saker om tvungen av-
ståelse og forkjøp efter denne lov avgis av en skjønnsnevnd
på 3 medlemmer. Formannen, som samtidig er skjønnsstyrer,
med varamann opnevnes for domsognet av herredsdommeren
for 3 år om gangen efterat forslag er innhentet fra fylkets
landbruksselskap og skogselskap. Ved opnevnelsen tas de
samme hensyn som ved opnevning av medlemmer av anke-
nevnden. § 2, siste ledd gjelder tilsvarende. De to øvrige
skjønnsmenn opnevnes for hver sak av det i utskiftnings-
lovens § 13 omhandlede utvalg og overensstemmende med
de der fastsatte regler.

For øvrig får de bestemmelser som efter skjønnsloven
av 1 juni 1917 gjelder for skjønnsforretning som styres av
en lensmann, tilsvarende anvendelse.

Under skjønnet bør jordstyrets formann være til stede
og bistå med fornødne opplysninger m. v.

Når det gjelder særlig vanskelige spørsmål vedkom-
mende grenser, ordning av bruksrettigheter m. v., kan
skjønnet tilkalle vedkommende utskiftningsformann til vei-
ledning.

Ved tvungen avståelse efter § 33 avgis skjønn, takster
og kjennelser av utskiftningsretten.

§ 10. Om skjønnsutgifter.

Utgifter ved formannen for underskjønnet fordeles over-
ensstemmende med § 7, fjerde ledd og de øvrige utgifter
ved underskjønnet efter paragrafens annet ledd.

Dog kan skjønnet, hvor det i særlige tilfeller finnes rime-
lig, pålegge den som krever avståelse helt eller delvis å
bære sakens omkostninger.

Utgiftene ved ankenevndens virksomhet fordeles over-

- 10 mars. ensstemmende med § 7, fjerde ledd, og således at paragrafen
Nr. 1. fens siste ledd gjelder tilsvarende.

Med departementets godkjenning blir utgifter, herunder omkostningsansvar som påføres den ekspropriasjonsberettigede ved at skjønnnet innbringes for retten å fordele etter § 7, annet ledd.

Kapitel III. Om plikt for kommunen og andre til å tilveiebringe jord, skog og andre jordbruksherligheter samt om avståelse av jord m. m. i offentlig eie.

§ 11. Kommunen.

Herredskommunen plikter, hvor det uten uforholdsmessig økonomisk risiko lar sig gjøre og så langt passende jord finnes innen herredet, å skaffe jord for bygdefolk som mangler jord til jordbruk eller til nødvendig utvidelse av for små jordbruk. I det øiemed skal kommunen erhverve jord ved kjøp og forkjøp, og stille til rådighet jord som den eier fra før og som uten skade for viktige almene hensyn kan avgis.

Kan skikket jord ikke skaffes på rimelige vilkår på denne måte, blir å benytte den adgang som denne lov gir til tvungen avståelse.

Det som her er fastsatt, gjelder tilsvarende for skog og andre jordbruksherligheter.

§ 12. Jordstyret.

Jordstyret har å hjelpe kommunen og departementet med tilveiebringelse av jord og bistå den enkelte eller bureisingslag som søker jord. I det øiemed skal jordstyret blandt annet

- a) søke å fremkalle rimelige salgstilbud på jord og hjelpe til med å få kjøp istand;
- b) føre fortegnelse over jord i bygden som er til salgs, samt over den i bygden liggende jord i offentlig eie;
- c) utarbeide plan for utnyttelse av dyrkingsjord og den under a og b nevnte jord innen kommunen fortrinnsvis med sikte på utvidelse av bruk som er for små, men hvor forholdene tillater det også med sikte på bureising;
- d) ved forekommende utskiftninger samarbeide med utskiftningsformannen med sikte på å opnå de under bokstav c nevnte formål;
- e) gi landbruksselskapet meddelelse om overskudd av jord innen bygden;
- f) i jordfattige kommuner gi jordsøkende veiledning og hjelp til bureising annetsteds;

g) hjelpe jordsøkende med den økonomiske ordning ved 10 mars.
overtagelse av jord; Nr. 1.

h) gjøre henvendelse til herredstyret om erhvervelse av
nødvendig jord.

Det som her er fastsatt, gjelder tilsvarende for skog
og andre jordbruksherligheter.

Jordstyret har efter nærmere regler fastsatt av departe-
mentet adgang til å få teknisk bistand av vedkommende
distrikts utskiftningsfunksjonærer.

§ 14. Departementets jordfortegnelse og avståelse av jord m. m. i offentlig eie.

Annet ledd, nytt tredje og siste ledd.

Departementet har med de til rådighet stående midler
på beste måte å fremme arbeidet med bureising på større
dyrkbare strekninger og med å få avgitt på rimelige vilkår
til jordbruk eller nødvendig utvidelse av jordbruk den i
offentlig eie værende jord, skog og andre jordbruksherlig-
heter som er skikket dertil og som uten skade for viktige
almene hensyn kan avgis.

Dersom jordstyrets bistand søkes eller dette selv optar
arbeidet for å erhverve jord, skog og andre jordbruksherlig-
heter i offentlig eie — herunder eiendommer tilhørende Op-
lysningsvesenets fond — til jordbruk eller utvidelse av jord-
bruk, skal dette såvidt mulig søkes ordnet ved forhandling
med vedkommende offentlige institusjon eller departement.
Kommer salg ikke istand på denne måte, kan saken fremmes
efter bestemmelsene i denne lov.

Hvor det ansees påkrevd, bør departementet foranledige
at det utarbeides samlet plan for utnyttelse av eiendom til-
hørende det offentlige under hensyntagen til kravene efter
denne lov.

§ 15. Avståelse av jord fra selskaper og utenbygdsboende m. v.

Herredskommunen kan med Kongens samtykke for å
skaffe jord til jordbruk og utvidelse av jordbruk kreve
tvungen avståelse av så vel dyrket som udyrket jord, her-
under også hele jordbruk, tilhørende:

- 1) Aktieselskaper og andre selskaper med begrenset an-
svar, stiftelser, korporasjoner, sparebanker, offentlige
banker og utlånsinstitusjoner.
- 2) Utenbygdsboende. Gjelder det jordbruk hvortil eieren
har odelsrett, kan han dog kreve å beholde ett bruk
i herredet og bestemmelsene efter § 17 for innenbygds-
boende får da tilsvarende anvendelse. Betingelsen for å

10 mars.
Nr. 1.

beholde et bruk er videre at eieren driver jordbruket på en måte som står fullt på høide med godt drevne jordbruk i bygden eller innen en av jordstyret fastsatt frist bringer det op i forsvarlig hevd og derefter driver det som nevnt.

3) Fremmede kommuner.

4) Staten — herunder eiendommer tilhørende Oplysningsvesenets fond. Undtatt er eiendommer hvortil der knytter sig spesielle samfundsmessige formål.

5) Bygdealmenninger når det gjelder jord som ikke er nødvendig til tilfredsstillelse av de bruksberettigedes behov for beite og husbruksvirke for en rimelig tid fremover. Herunder tas der også hensyn til i hvilken utstrekning dette behov på rimelig måte kan tilfredsstilles ved anlegg av kulturbeite. § 14, fjerde ledd gjelder tilsvarende.

§ 16. Avståelse av beitestrekning, skog og andre jordbruksherligheter fra selskaper og utenbygdsboende m. v.

Efter søknad fra herredstyret kan Kongen gi kommunen tillatelse til å forlange tvungen avståelse av hei- og beitestrekning, herunder seterrett, myrstrekning, skog, jord til plantefelt, kalkfjell og felt med andre jordforbedringsmidler, velteplass for rydningssten, jakt- og fiskerett samt andre jordbruksherligheter fra eiere som nevnt under § 15, post 1, 2, 3 og 4. For utenbygdsboende eier som beholder et bruk efter § 15, post 2 får bestemmelsene i § 18 for innenbygdsboende tilsvarende anvendelse.

Forsåvidt beite angår kan avståelse kreves så vel til eiendom som til bruk. Brukstiden skal ikke være over 40 år, men kan forlenges for inntil 40 år om gangen, hvis partene derom er enige eller det ved skjønn godtgjøres at betingelsene for avståelse fremdeles er til stede. I barskogtrakt kan avståelse til beite kun kreves til eiendom og kun av strekninger som egner sig til kultivering til beite eller hvor skoginteressene er av underordnet betydning i forhold til beiteinteressene.

Fra bygdealmenninger kan forlanges avstått almenningsrett eller delvis almenningsrett, såsom rett til beite, husbruksvirke og lignende dersom almenningen har mere enn nødvendig for å tilfredsstille de bruksberettigedes behov for en rimelig tid fremover. Under bedømmelsen herav tas også hensyn til i hvilken utstrekning de bruksberettigedes beiterett på rimelig måte kan tilfredsstilles ved anlegg av kulturbeite. Bruk oprettet i almenning efter § 15, post 5 blir alltid å tillegge almenningsrett.

De av kommunen således erhvervede eiendommer blir

fortrinsvis å utnytte til tilfredsstillelse av kommunens og dens innvåneres behov for disse herligheter. De nærmere regler for utnyttelsen blir å fastsette av herredstyret med vedkommende departements samtykke. På samme måte blir det likeledes å treffe bestemmelse om hvorvidt eiendommen skal tillegges jordbruk som mangler disse herligheter, eller utnyttes i fellesskap eller som kommunal eiendom for øvrig.

§ 17. Avståelse av jord fra innenbygdsboende.

Jordbruk som efter forholdene i bygden må henregnes til almindelige gårdsbruk og som beboes og drives av eieren selv, er undtatt fra tvungen avståelse efter denne paragraf uten forsåvidt angår overflødig udyrket jord efter bestemmelsen nedenfor i post 1 b.

Dette gjelder også under samme forutsetning uten hensyn til den almindelige bruksstørrelse i bygden, bruk som ikke er større enn nødvendig for å skaffe underhold og arbeidsplass for en familie med kårfolk og større bruk som på grunn av beliggenhet, avgrensning eller andre forhold best egner sig til å drives under ett, dog med den undtagelse som er nevnt i post 2 c, annet ledd.

Ellers kan kommunen med Kongens samtykke til jordbruk og utvidelse av jordbruk kreve tvungen avståelse av:

1) Udyrket jord når det gjelder:

- a) arealer som ikke drives i forbindelse med jordbruk, eller
- b) arealer som overstiger hvad der er fullt tilstrekkelig for brukets drift og utvidelse ved nydyrkning herunder også til anlegg av kulturbeite. Ved bedømmelse av arealenes tilstrekkelighet tas hensyn til om eierens behov for beite kan tilfredsstilles ved anlegg av kulturbeite.

2) Så vel dyrket som udyrket jord når:

- a) Eiendommen er ledd i en jordopsamling.
- b) Eieren eier flere jordbruk i herredet, i hvilket tilfelle avståelse kan kreves av bruk som ikke skjønnes å være nødvendig for driften av det bruk eieren velger å beholde eller hensiktsmessig å burde drives i forbindelse med dette bruk eller nødvendig for å skaffe underhold og arbeide for en familie. Dog kan eieren kreve å beholde ett bruk til såfremt han eller hans ektefelle eller barn har odelsrett til det, og han driver jordbruket på en måte som står fullt på høide med godt drevne jordbruk i bygden eller innen en av jordstyret fastsatt frist bringer det op i forsvarelig hevd og derefter driver det som nevnt.

10 mars.
Nr. 1.

c) Eiendommen er et større bruk og det gjelder jord som ligger adskilt fra den dyrkede mark og på grunn av sin beliggenhet, avgrensning eller andre forhold best egner sig til eget bruk eller som tillegg til annet bruk for å gjøre dette mer skikket som eget bruk. Jord som i de siste 30 år er dyrket op av eieren eller hans ektefelle eller noen med hvem han er beslektet eller besvogret i rett op- eller nedstigende linje, kan dog ikke kreves avstått.

Fra et større bruk kan også kreves avstått arealer som overstiger hvad der efter forholdene i bygden må henregnes til almindelig gårdsbruk dersom eieren ikke driver jordbruket på en måte som nevnt i post 2 b siste punktum.

Ved krav om avståelse stilles kulturbeite likt med dyrket jord for så stort areals vedkommende som det skjønnes å være behov for til bruket, også efter utvidelse ved nydyrkning.

Ekspropriasjonsbestemmelsen i denne paragraf kommer ikke til anvendelse ifall eieren vil dele bruket, eller hvor det gjelder flere bruk, fordele disse mellem sine barn (eller barnebarn i barns sted), og iverksetter dette og vedkommende tar bopel på det ham tildelte bruk og overtar dette innen en av jordstyret fastsatt rimelig frist. Dog kan tvungen avståelse også gjøres gjeldende overfor således overdratte bruk ifall betingelsene derfor efter post 1 eller 2 er til stede.

I almindelighet blir:

- a) Jord som går inn under § 15 å kreve avstått før jord efter denne paragraf.
- b) Udyrket jord før dyrket.
- c) Vanbrukt eller mindre godt brukt jord før godt brukt.

§ 18. Avståelse av beitestrekning, skog og andre jordbruksherligheter fra innenbygdsboende.

Til tilfredsstillelse av kommunens og dens innvåneres behov kan kommunen med Kongens samtykke i rimelig utstrekning kreve tvungen avståelse av hei- og beitestrekning herunder seterrett, myrstrekning, skog, jord til plantefelt, kalkfjell og felt med andre jordforbedringsmidler, velteplass for rydningssten, jakt- og fiskerett samt andre jordbruksherligheter fra innenbygdsboende som sitter med uforholdsmessig meget derav. De nærmere regler for utnyttelsen blir å fastsette av herredstyret med departementets samtykke.

Beitestrekning kan kreves avstått til eiendom eller bruk for så vidt angår arealer, som ikke benyttes i forbindelse

med jordbruk, eller som under tilbørlig hensyntagen til senere utvidelse ved nydyrkning og deling skjønnes å overstige hvad der er fullt tilstrekkelig for det jordbruk de tilhører. Forsåvidt beite angår blir å ta hensyn til om eierens behov kan tilfredsstilles ved anlegg av kulturbeite.

Brukstiden skal ikke være over 40 år, men kan forlenges for inntil 40 år om gangen, hvis partene derom er enige eller det ved skjønn godtgjøres at betingelsene for avståelse fremdeles er til stede. I barskogtrakt kan avståelse til beite kun kreves til eiendom og kun av strekninger som egner sig til kultivering til beite eller hvor skoginteressene er av underordnet betydning i forhold til beiteinteressene.

I almindelighet blir:

- a) Herligheter som går inn under § 16 å kreve avstått før herligheter etter denne paragraf.
- b) Vanbrukte eller mindre godt brukte herligheter før godt brukte.
- c) Eiendommer eller deler av eiendommer, som er samlet sammen ved oppkjøp innen bygden, før andre eiendommer.

§ 20. Avståelse hvor eiendommen skifter eier m. v.

Når herredstyret har gjort vedtak om å søke tillatelse til avståelse eller når der til herredstyret eller jordstyret er kommet søknad som i § 23 nevnt, kan avståelsen iverksettes, selv om eiendommen senere er gått over til eier overfor hvem betingelsene for tvungen avståelse ikke foreligger.

Når det er gjort vedtak eller kommet inn søknad som nevnt i første ledd, kan avståelse iverksettes etter reglene for udyrket jord selv om jorden senere er opdyrket eller kultivert til beite.

§ 21. Hvad der kan kreves medtatt ved avståelsen.

I forbindelse med det som avstås kan også kreves avstått hus, anlegg, innretninger, grunn og annet, som naturlig hører med, når skjønn finner det rimelig. Etter forlangende av eieren plikter kommunen under nevnte forutsetninger å gi avståelsen dette omfang.

I forbindelse med avståelse av jord til jordbruk kan, hvor dertil er rimelig adgang, kreves avstått herligheter og rettigheter som etter de stedlige forhold ansees nødvendige eller av vesentlig betydning til husbruk og gårdsbruk, såsom veier, skog, beite, torvmyr, jakt og fiske og lignende. Forsåvidt beite angår gjelder dog bestemmelsen i § 18, annet og tredje ledd.

10 mars.

Nr. 1. Likeledes kan i fornøden utstrekning kreves avløst eller i tilfelle omordnet servitutter og andre bruksherligheter som hviler på grunnen. Sådanne rettigheter kan også kreves forbeholdt den gjenværende eiendom ved avståelsen.

§ 22. Om bedømmelsen av de almindelige vilkår for avståelsen.

Kongen kan ikke meddele tillatelse til avståelse med mindre han finner at de fordeler som opnåes skjønnes å være overveiende i forhold til de ulemper som derved forvoldes. Der bør i almindelighet først gis tillatelse til avståelse fra den eier, hvem avståelsen vil påføre minst ulempe.

Skjønnets avgjør så om betingelsene for avståelse er til stede hvor disse grunner sig på en skønsmessig bedømmelse av forhold som angår fast eiendom, herunder jord, skog og andre jordbruksherligheter, eller som angår drift av eiendommen. Avståelse av en del av et hele kan ikke kreves, når skjønnets finner at fraskillelsen vilde medføre uforholdsmessig skade eller ulempe for det gjenværende eller dets drift, eller for en mere hensiktsmessig deling, eller for annen økonomisk virksomhet som eieren driver. Det samme gjelder, hvor det som forlanges avstått er skikket til å utnyttas i et særskilt øiemed, som skjønnets finner bør gå foran den ved avståelsen tilsiktete utnyttelse.

§ 23. Søknad om tvungen avståelse m. v.

Ved enhver søknad om tvungen avståelse skal jordstyrets uttalelse foreligge. Likeledes må eieren, hvis han har kjent bopel i riket, være gitt anledning til å uttale sig i saken. Uttalelsen må være avgitt innen en av jordstyret fastsatt rimelig frist. Erklærer eieren sig villig til å selge vedkommende eiendom til en rimelig pris, må en mindelig ordning være forsøkt før søknaden sendes departementet. Bygdealmenninger representeres av styret. Forkynnelser og meddelelser mottas av styrets formann.

Er søknad ikke imøtekommet av herredstyret, kan søkeren forlange den forelagt for Kongen til avgjørelse. Finner Kongen at søknaden bør imøtekommes, kan rett til tvungen avståelse i sådant tilfelle gis til bureisingslag, jordbrukslag, småbrukerlag eller lignende, i hvilket tilfelle de bestemmelser som er gitt for avståelse til kommunen finner tilsvarende anvendelse. Hvor det gjelder søknad fra enkeltmann, gis tillatelsen til det av disse lag som vil ta sig av hans sak. For at laget skal kunne komme i betraktning, må dets vedtekter godkjennes av Kongen, som også kan opstille sådanne vilkår for tillatelsen som finnes påkrevd av almene hensyn.

Når en eiendom er avstått ved mindelig ordning i henhold til første ledd, og vilkårene for tvungen avståelse er til stede, kan Kongen efter søknad fra erhververen erklære eiendommen odelsfri såfremt det antas at tillatelse til å kreve sådan avståelse vilde blitt gitt, om mindelig ordning ikke var kommet istand. 10 mars. Nr. 1.

Hvis erhververen selv har odelsrett til eiendommen, gjelder odelsfriheten bare overfor odelsberettigede som har en bedre odelsrett enn erhververen. Den er ikke til hinder for at erhververen og hans eftermenn selv hevder odelsrett til eiendommen. Søknad om odelsfrigjørelse efter denne paragraf må være innkommet til jordstyret innen tre måneder efter at den mindelige ordning er truffet.

Før Kongen avgjør søknaden, må uttalelse fra jordstyret og herredstyret foreligge.

Jordstyret skal gi de odelsberettigede til eiendommen adgang til å uttale sig om saken. Det skal sende særskilt melding til den siste odelsberettigede besidder av eiendommen og hans livsarvinger og — hvis de er odelsberettigede — hans ektefelle og søsken og deres livsarvinger. Odelsberettigede som ikke er bosatt her i landet og fjernere odelsberettigede enn ovenfor nevnt, kan varsles gjennom Norsk lysingsblad og et på stedet almindelig lest blad om å fremkomme med sine merknader innen en frist som jordstyret setter.

§ 28. Forbud mot hugst og andre innskrenkninger i bruken.

Når et herredstyre har vedtatt å søke tillatelse til avståelse av skoggrunn, kan det forby at der hugges i skogen mere enn til husbruk og gårdsbruk, uten efter forstmessig utblinkning. Når det ansees påkrevd for å sikre avståelsens øiemed eller hensiktsmessige fremme, kan herredstyret pålegge eier, bruker og bruksberettiget også andre innskrenkninger i bruken av det som søkes avstått. Beslutningen herom skal skriftlig meddeles vedkommende, og trer først i kraft fra det tidspunkt da denne mottar meddelelsen. Den kan når som helst tilbakekalles, og ophører i et hvert fall å virke når der foreligger endelig avslag av søknaden, eller når det er gjort vedtak om at avståelse ikke skal finne sted, eller når adgangen dertil er bortfalt i henhold til reglene i § 25.

I de tilfelle som omhandles i § 23 kan sådant forbud eller pålegg også nedlegges av de der nevnte lag, når de stiller sådan sikkerhet som jordstyret finner betryggende.

Den som overtrer et i henhold til denne paragraf ned-

10 mars. lagt forbud eller pålegg straffes med bøter. Dessuten kan
Nr. 1. det ulovlig åvirkede, eller det som er innvunnet ved annen ulovlig bruk, eller verdien herav inndras hos den skyldige eller den, på hvis vegne han har handlet.

Forbud eller pålegg i medhold av denne paragraf kan innankes til departementets prøvelse, dog uten opsettende virkning.

§ 29. Erstatning for hugstforbud og andre innskrenkninger i bruken.

Har sådant forbud eller pålegg som i § 28 omhandlet vært utferdiget, blir det i tilfelle ved fastsettelsen av erstatningen å ta hensyn til det tap eieren eller annen rettighetshaver måtte ha lidt på grunn av denne innskrenkning i rådigheten.

Blir avståelsen ikke iverksatt, har vedkommende krav på særskilt erstatning for det tap forbudet eller pålegget har voldt ham. Erstatningen fastsettes ved skjønn overensstemmende med kapitel II.

§ 30. Opfyllelse av leveringskontrakt.

Har eieren sluttet avtale om levering av trevirke før han har mottatt skriftlig meddelelse om at herredstyret har vedtatt å søke tillatelse til avståelse av hans skoggrunn og skjønnet antar, at sådan avtale ikke uten vesentlig ulempe kan fyldestgjøres gjennom åvirke i noen annen av hans skoger, kan eieren kreve at avståelsen skjer med forpliktelse for erhververen til å stille det fornødne trevirke til hans rådighet.

Denne bestemmelse finner tilsvarende anvendelse på leveringskontrakter, som berøres av andre innskrenkninger i bruken.

§ 31. Oppgave over hugst.

Benytter eieren sig av den adgang han efter §§ 28 og 30 har til enten selv å åvirke i skogen eller å forlange det fornødne trevirke stillet til rådighet til fyldestgjørelse av sluttede avtaler, skal det under skjønnet nøiaktig bringes på det rene, hvor meget trevirke der vil bli utdrevet av skogen. Sådan hugst tas i tilbørlig betraktning ved skjønnets avgivelse.

Hvad her er bestemt gjelder tilsvarende ved andre bruksinnskrenkninger.

§ 32. Avløsning av uthugstkontrakt.

Har eieren påheftet skoggrunnen noen uthugstkontrakt, er den som har tillatelse til avståelse berettiget til å forlange denne avløst mot erstatning efter skjønn. Bestemmel-

sene i §§ 30 og 31 finner tilsvarende anvendelse på den som 10 mars.
 etter uthugstkontrakten har rett til hugst i skogen. Nr. 1.

Ved uthugstkontrakt forstås i denne lov enhver overenskomst som går ut på å innrømme eller skjønnes å tilsi-
 sikte å innrømme noen rett til annen hugst i fremmed skog
 enn hugst til husbruk og gårdsbruk.

§ 33. Tvungen avståelse gjennom utskifting m. v.

Er jordfellesskap til hinder for avståelse til jordbruk eller utvidelse av jordbruk, kan herredskommunen med Kongens samtykke kreve utskifting og tvungen avståelse av jord, skog og andre jordbruksherligheter fra et eller flere bruk i fellesskapet.

Før søknad herom avgjøres, skal utskiftningsstyret la foreta nærmere undersøkelse av fellesskapet, og i tilfelle la utføre opmåling, kartlegning m. v., for å klarlegge om der er jord og jordbruksherligheter som kan avstås, og i tilfelle fra hvilke bruk.

Den av Kongen meddelte tillatelse bortfaller, hvis ikke herredskommunen innen 2 måneder etterat den har fått underretning om tillatelsen har krevd forretningen fremmet hos vedkommende utskiftningsformann. For avståelsen gjelder bestemmelsene i §§ 15—22, 23, første og tredje til sjette ledd, 24 og 26—32 tilsvarende. Skjønn, takster og kjennelser etter kapitel II avgis av utskiftningsretten.

Avgjørelsen kan forlanges prøvet av herredsretten eller ved overutskifting eller overskjønn efter bestemmelsene i utskiftningslovens kapitel 11.

Herredskommunen er pliktig til å overta det som er avstått. For tiltredelse av dette og betaling av erstatningen fastsetter utskiftningsretten, overensstemmende med utskiftningslovens § 47, en frist som ikke bør være kortere enn 6 måneder fra det tidspunkt avgjørelsen blir endelig. Erstatningsbeløpet hviler som heftelse på det avståtte overensstemmende med § 117 i samme lov. Er det avståtte tidligere beheftet eller beslaglagt, forholdes som bestemt i § 116 i samme lov.

For øvrig gjelder bestemmelsene i utskiftningsloven, idet herredskommunen inntar samme stilling som en loddeier.

Også under en pågående utskifting kan herredskommunen med Kongens samtykke til jordbruk eller utvidelse av jordbruk kreve tvungen avståelse av jord, skog og andre jordbruksherligheter fra et eller flere bruk i fellesskapet. De foran og ovenfor nevnte bestemmelser om tvungen avståelse får herunder tilsvarende anvendelse.

10 mars.

Nr. 1. Når eiere av bruk som er for små til å skaffe arbeide og underhold for en familie har inngått avtale om at noen av dem skal flytte ut og de andre overta deres jord, kan herredskommunen med Kongens samtykke kreve forretning avholdt av utskiftningsretten til deling av jorden.

Efterat eierne av de gjenværende bruk er blitt enige om hvor stor andel skal tilfalle hvert av brukene, foretar utskiftningsretten delingen, og fastsetter herunder sådan omordning og regulering av eiendommene som finnes hensiktsmessig. Utskiftningslovens §§ 21 og 30 gjelder tilsvarende, og for øvrig finner de andre bestemmelser i nevnte lov anvendelse så langt de passer.

Hvor der er flere bruk som er for små til å skaffe arbeide og underhold for en familie, kan herredskommunen i tilfelle salg av noen av brukene, herunder også tvangssalg, gjøre forkjøpsrett gjeldende til deling av jorden på de øvrige bruk. Spørsmålet om kommunens adgang til forkjøp kan avgjøres ved skjønn efter kap. II. Bestemmelsene i §§ 41, første og annet ledd, 43, første til fjerde ledd, 44, 45 og 47 finner tilsvarende anvendelse. Dersom eierne av de gjenværende bruk ikke blir enige om hvor stor andel skal tilfalle hvert av brukene, treffer jordstyret avgjørelse herom, og kan kreve at utskiftningsretten skal foreta delingen efter bestemmelsene i foregående ledd.

Omkostningene ved utskiftningsrettens forretninger efter denne paragraf utredes efter bestemmelsene i utskiftningslovens kapitel 12, dog således at staten betaler utskiftningsmennenes godtgjørelse.

§ 34. Rett for staten til tvungen avståelse.

Nytt siste ledd:

Dersom en kommune ikke oppfyller sine plikter efter § 11, kan staten kreve tvungen avståelse fra kommunen for samme formål.

§ 37. Om forlengelse av leieforholdet.

Efter søknad fra jordleieren kan jordstyret bestemme, at leieforholdet skal fortsette ut over den avtalte tid, når jordstyret i betraktning av det arbeide og den påkostning, leieren eller hans slekt har lagt ned i bruket, finner det rimelig. Betingelsene herfor er dog at leieren har sittet på bruket i minst 10 år eller han og hans ektefelle og noen som er beslektet eller besvogret med ham i rett op- eller nedstigende linje i tilsammen minst 20 år. Forlengelsen må derhos ikke medføre sådan uforholdsmessig skade eller ulempe som om-

handlet i § 22. Søknad om forlengelse av leieforholdet må 10 mars.
være kommet til jordstyret innen 1 januar det år leieforholdet Nr. 1.
skulde ophøre.

Blir partene ikke selv enige om leievilkårene, fastsettes disse av jordstyret således som dette finner det rimelig efter forholdene i bygden. Bestemmelsene i foregående paragraf om, at jordstyret først skal forsøke å ordne saken i mindelighet, gjelder også her, likedan adgangen til gjenoptagelse efter 10 år.

Sådan forlengelse av leieforholdet kan også fastsettes til fordel for jordleierens ektefelle, barn, herunder adoptivbarn, og barnebarn. I tilfelle leierens død kan forlengelsen fastsettes om søknaden kommer efter den i første ledd fastsatte frist, men innen en måned efter dødsfallet.

Bestemmelsene i § 36, siste ledd, finner tilsvarende anvendelse.

§ 42. Om brukets grenser og herligheter m.v.

Er bruk som ikke er særskilt skyldsatt, avhendet i forbindelse med annen fast eiendom, blir dets nærmere grenser og tilliggelser i forhold til denne under iakttagelse av betingelsene i § 22, annet ledd, å fastsette på den måte som er mest hensiktsmessig for så vel bruket som den gjenværende eiendom. Herunder kan bruket i tilfelle omordnes og, hvor det er rimelig adgang til det, utvides ved tillegg av dyrkningsjord, så det blir skikket eller mere skikket enn før til dyrkning og bruk som selvstendig jordbruk. Og særlig bør det, hvor dertil er rimelig adgang, tillegges de herligheter og rettigheter, som efter de stedlige forhold ansees hensiktsmessige eller av vesentlig betydning til husbruk og gårdsbruk, såsom veier, skog, beite, torvmyr, fiske og lignende, alt som foran nevnt under iakttagelse av betingelsene i § 22, annet ledd.

Forsåvidt beite angår, gjelder dog bestemmelsene i § 18, annet og tredje ledd.

§ 49. Hvad der kan kreves avstått.

Foruten den adgang til tvungen avståelse som følger av de øvrige bestemmelser i denne lov, har herredskommunen når det gjelder bortleiet bruk som går inn under dette kapitel, med Kongens samtykke dessuten adgang til å kreve tvungen avståelse under nedenstående vilkår.

Også efter at leieforholdet er ophørt, kan sådan avståelse kreves når søknad herom er innkommet til jordstyret eller herredstyret før ophøret.

Søknad om sådan avståelse som i denne paragraf nevnt skal imøtekommes medmindre særlig sterke grunner taler mot.

10 mars.

Nr. 1.

§ 51. En del nærmere bestemmelser.

Bestemmelsene i § 21 (hvad der kan kreves medtatt ved avståelsen), § 24 (om erstatningens fastsettelse), § 25 (om frister m. v.) og §§ 26 til og med 32 finner tilsvarende anvendelse med det tillegg at det efter § 28 i tilfelle av leieforholdets ophør også kan nedlegges forbud mot at grunneieren tar bruket i besiddelse. Bestemmelsene i § 22, annet ledd, gjelder likeledes, men med den forandring at avståelsen skal fremmes med mindre skjønnen finner at særlig sterke grunner taler mot. Likeledes gjelder bestemmelsene i § 23 (om søknad om tvungen avståelse m. v.) tilsvarende, med det tillegg at Kongen, hvor herredstyret ikke imøtekommer søknaden, også kan gi tillatelse til avståelse direkte til søkeren selv. Videre gjelder bestemmelsene i § 42 (om brukets grenser m. v.) tilsvarende, med det tillegg at brukets tidligere område og tiliggende herligheter, hvor skjønnen finner det rimelig, også kan innskrenkes til fordel for den gjenværende eiendom eller til fordel for annet leiebruk som kan kreves avstått.

§ 57. Flertallsvedtak i sameiestrekninger.

Første ledd, bokstav c:

Spørsmål om å avhende til jordbruk eller utvidelse av jordbruk eller til boligtomter dertil skikket grunn som ikke kan antas å trenge til eiernes eget bruk.

§ 65. Hvilke tiltak bestemmelsene omfatter.

Første ledd:

Når anlegg av gårdsvei, anlegg og vedlikehold av seter-veier, drifteveier, veier i dyrkningsøiemed, veier til fremdrift av skogsprodukter, anlegg og vedlikehold av loipestrenger, vatningsanlegg, sams gjerdetiltak, anlegg mot sandflukt, stenscred eller jordscred eller ordning av sams sauesanking har interesse for flere, men disse ikke kan bli enig om utførelsen, kan Kongen under de vilkår som nedenfor er nevnt, pålegge enhver interessert å bidra til tiltaket i forhold til den nytte han har av det.

§ 70. Avståelse av tomter m. v.

Hvor trangten til boligtomter ikke i fornøden utstrekning og på rimelig måte kan tilfredsstilles ved frivillig overdragelse eller ved forkjøp, kan herredskommunen med Kongens samtykke kreve tvungen avståelse av grunn til utstyking i boligtomter og hvor dertil er rimelig adgang med fornøden grunn til have.

Likeledes kan kommunen med Kongens samtykke kreve tvungen avståelse av grunn til samvirketiltak og kommunale tiltak og til forsamlings- og foreningslokaler, grunn i sam-

ferdselsøiemed og grunn for å sikre eller fremme en hensiktsmessig regulering særlig av centrale strøk i herredet. 10 mars. Nr. 1.

Er der på leiet (festet) grunn opført noen sådan bebyggelse som i første og annet ledd nevnt og husene tilhører leieren, kan Kongen likeledes gi herredskommunen tillatelse til å kreve tvungen avståelse av grunnen og hvor dertil er rimelig adgang med fornøden grunn til have til fordel for leieren, hans ektefelle, barn, herunder adoptivbarn og barnebarn.

Videre kan kommunen med Kongens samtykke til eiendom eller bruk kreve tvungen avståelse av grunn til velte- og oplagsplass for skogsprodukter og i forbindelse dermed nødvendige adkomstveier. Skjer avståelsen til fordel for flere, blir de nærmere regler for utnyttelsen å godkjenne av departementet.

Samme adgang til å kreve tvungen avståelse som kommunen har også staten. Rett til å kreve tvungen avståelse av plass for skogsprodukter med nødvendige adkomstveier etter fjerde ledd kan også gis til tømmersalgslag, fløtningsforeninger og tømmermålingsforeninger.

§§ 21, 22, 24 til og med 32, 34 samt 49, annet ledd, finner tilsvarende anvendelse med det tillegg at det efter § 28 i tilfelle av leieforholdets ophør også kan nedlegges forbud mot at eieren tar grunnen i besiddelse. Videre gjelder bestemmelsene i § 23 tilsvarende, med det tillegg at Kongen, hvor herredstyret ikke imøtekommer søknad om avståelse av leiet tomt efter tredje ledd, kan gi tillatelse til avståelse direkte til søkeren selv.

§ 71. Om tvungen avståelse.

Tredje og fjerde ledd:

Avståelse efter denne paragraf kan kreves av staten og med Kongens samtykke av vedkommende herredskommune og fylkeskommune og av samvirkelag, fylkesfiskerlag og bygdefiskerlag, hvis vedtekter godkjennes av Kongen. Kongen kan for tillatelsen sette sådanne vilkår som finnes påkrevd av almene hensyn.

Bestemmelsene i §§ 21, 22, 23, første og tredje til sjette ledd, og 24 til og med 32, samt 34, finner tilsvarende anvendelse så langt det passer.

§ 76. Pris.

Eiendommen skal av det offentlige overdras til en pris som ikke overstiger hvad der kan betales for den av en jordbruker, som vil sitte med den og bruke den som jordbruk. Såfremt eiendommen selv koster det offentlige mere, kan den dog overdras efter selvkostende. Før prisen fastsettes, blir

10 mars. jordstyrets uttalelse å innhente. Når det gjelder udyrket jord
 Nr. 1. med jordbruksherligheter til opprettelse av jordbruk, kan eiendommen overdras vederlagsfritt hvis dette finnes nødvendig.

Har eiendommen vært bortleiet og den overdras til brukeren eller hans slekt eller andre pårørende, bør der ved fastsettelsen av prisen tas rimelige hensyn til det arbeide og den påkostning som de har nedlagt på eiendommen, forsåvidt de ikke herfor allerede kan antas å ha fått tilstrekkelig vederlag i en eller annen form.

Dersom det offentlige overdrar eiendommen til underpris eller vederlagsfritt, skal prisforskjellen eller ved vederlagsfri overdragelse hele omsetningsverdien dekkes av jordfondet eller ved særskilt bevilgning.

Ved avståelse av eiendommer tilhørende det offentlige — herunder Oplysningsvesenets fond — skal skjønnet fastsette erstatningen overensstemmende med denne paragrafs første og annet punktum.

§ 83. Overdragelse til andre enn den nærmeste slekt.

Dersom første erhverver eller senere eiere vil overdra eiendommen til noen som han ikke er i slekt med i rett opp- eller nedstigende linje eller i første sidelinje eller besvogret med i rett opp- eller nedstigende linje, må departementets samtykke innhentes. Sådant samtykke må også innhentes om eiendommen går over på annen måte, som ved arv, skifte eller tvangssalg.

§ 84. Overdragelse ved tvangsauksjon.

Uten hinder av bestemmelsene i §§ 82 og 83 kan eiendommen dog selges ved tvangsauksjon, herunder auksjon i henhold til konkurslovens § 127, såfremt sådant salg er nødvendig for å dekke en fordring, som fordringshaveren i henhold til § 81 har rettsgyldig panterett for i eiendommen.

§ 85. Gjenkjøpsrett for det offentlige.

Til eiendom som er overdratt ved almindelig kjøp (§ 77) har det offentlige gjenkjøpsrett i følgende tilfeller:

- a) Når eiendommen uten departementets samtykke overdras til noen som ikke er så nær beslektet eller besvogret som i § 83 nevnt, og overdragelsen ikke skjer ved tvangsauksjon i henhold til § 84.
- b) Når eiendommen er overdratt til høiere pris enn i § 82 fastsatt og overdragelsen ikke er skjedd ved tvangsauksjon i henhold til § 84.
- c) Når noen av forskriftene i § 80 er overtrådt på en sådan måte at viktige interesser krenkes.

Eiendommen kan overtas til den i § 82 omhandlede 10 mars. pris. Panteheftelser, som i henhold til § 81 er rettsgyldige, Nr. 1. må dog respekteres.

§ 88. Jordfond.

Det overskudd som det offentlige måtte få ved avhendelse av en eiendom erhvervet ved gjenkjøp eller ved dens omvurdering, blir å avsette til et fond (jordfondet), som fortrinsvis blir å anvende i det øiemed å muliggjøre avhendelse av eiendommer overensstemmende med bestemmelsene i § 76, første og fjerde punktum, samt til å dekke kjøpesummen ved eiendommer som avhendes som arvefeste. Til dette fond kan også overføres andre beløp, såsom fortjeneste ved avhendelse av billig innkjøpte eiendommer eller særskilte bevilgninger og lignende. De nærmere regler for fondet fastsettes av Stortinget forsåvidt angår salg av det offentlige. Forsåvidt angår kommuners salg utferdiges de av kommunestyret med departementets godkjenning.

§ 91. Lovens anvendelse i by.

Nytt annet ledd:

Godtgjørelsen til medlemmene av jordstyret fastsettes i tilfelle av bystyret med departementets godkjenning. Utgiftene ved lovens anvendelse i by bæres med $\frac{1}{2}$ av staten og $\frac{1}{2}$ av byen. §§ 7, femte ledd og 10, tredje ledd får tilsvarende anvendelse.

II.

- 1) Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.
- 2) Bestemmelsene i § 23, tredje til sjette ledd får ikke anvendelse i tilfelle hvor det ved lovens ikrafttreden er opstått adgang til å gjøre odelsrett gjeldende til vedkommende eiendom.
- 3) Er et leieforhold som omhandlet i §§ 49—51 eller § 70, tredje ledd, ophørt før denne lovs ikrafttreden eller skal et leieforhold som omhandlet i § 37 opphøre første faredag efter lovens ikrafttreden gjelder de tidligere bestemmelser.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 10 mars 1938.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Kongelig resolusjon.

Lov nr. 1 av 10 mars 1938 om forandring i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål (jordloven) trer i kraft 1 juni 1938.

10 mars.

10 mars. **Lov om forandring i lov om Norges Brand-**
Nr. 2. kasse.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 19 februar 1938 sålydende:

I.

Efternevnte paragrafer i lov om Norges Brandkasse av 12 juni 1931 skal for fremtiden lyde således:

§ 19. Brandkassen forsikrer mot skade ved brand.

Skade ved lynnedslag går inn under brandforsikringen, selv om brand ikke opstår.

I hvilken utstrekning skade på elektrisk maskin, apparat eller ledning, som opstår ved elektrisk fenomen eller ved lyn, omfattes av brandforsikringen, bestemmes i vedtekt.

Likeså bestemmes i vedtekt i hvilken utstrekning ansvar for skade ved eksplosjon inngår under brandforsikringen eller kan overtas av Brandkassen.

Brandkassen kan overta forsikring mot skade ved skred, oversvømmelse, flom, storm og stormflod.

§ 20. Forsikringen omfatter ikke skade som skyldes krig, opprør eller lignende alvorlige forstyrrelser av den offentlige orden.

II.

Denne lov trer i kraft fra den dag Kongen bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 10 mars 1938.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

10 mars. **Kongelig resolusjon.**

Lov nr. 2 av 10 mars 1938 om forandring i lov om Norges Brandkasse trer i kraft straks.

10 mars. **Skrivelse fra Landbruksdepartementet.**

I medhold av §§ 44 i lov angående jakt og fangst av 20 mai 1899 og kongelig resolusjon av 25 september 1931 bestemmes at ærfugl skal være fredet det hele år i Finnmark fylke.

Denne bestemmelse som trer i kraft 10 april 1938 gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1942.

Overtredelse av bestemmelsen er belagt med straff.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

11 mars.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 Vadsø bystyres beslutning i møte 23 februar d. å. om en ny bestemmelse i den gjeldende vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder.

Bestemmelsen som blir § 5 i vedtekten trer ikraft straks. Vedtektens tidligere §§ 5 og 6 blir da § 6 og § 7.

Den nye § 5 lyder så:

§ 5. Provisantering og leveranse til dampskib og fiskefar-koster kan skje uten hinder av lukningsvedtektene.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

11 mars.

Med hjemmel i lov om midlertidige innførselsforbud m. v. av 22 juni 1934 § 1 er det ved kongelig resolusjon av 4 mars d. å. utferdiget bestemmelser om innførselsforbud for frø av kløver og timotei. Disse bestemmelser trer ifølge resolusjonen i kraft fra den dag Landbruksdepartementet bestemmer.

I henhold hertil bestemmer Landbruksdepartementet her- ved at omhandlede innførselsforbud skal tre i kraft fra og med 15 mars 1938.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

11 mars.

I henhold til § 67 i lov om brandvesenet av 15 august 1908, jfr. bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 11 desember 1924, stadfester som gjeldende inntil videre den av Grimstad bystyre i møte 28 desember 1937 vedtatte tilleggsbestemmelse til brandlovens § 1, sålydende:

Inntil anderledes bestemmes inntretr sorenskriveren i Sand som medlem av Grimstad brandstyre i stedet for politi- mesteren.

Ved forsikring mot skade voldt ved hus-sopp skal den i samme paragrafs tredje punktum fastsatte frist senest regnes fra forsikringsforholdets ophør.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

11 mars.

I henhold til bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 11 desember 1924, jfr. lov om brandvesenet av 15 august 1908 § 67, stadfester som gjeldende inntil videre den av Spydeberg herredstyre, Østfold fylke, vedtatte tilleggs- bestemmelse til nevnte lovs § 1.

Utgiver: Byråchef C. Lampe.